

Изготвен казус на 14.04.2018

КАЗУС ПО НАКАЗАТЕЛНО ПРАВО

Ивайло Иванов изтърпял на 6.07.2016 година наказание лишаване от свобода за срок от четири години за престъпление по чл.152 ал.1 т 2 от НК .

Междувременно, в съседна до неговата къща се настанило младо семейство – Мариана и Величко Петрови . В разговор със съседите си Иванов узнал, че Величко е нощен пазач. Решил да се възползва от отсъствието на Величко за да поиска интимна близост с Мариана. Познавал добре разположението на стаите в къщата им, тъй като преди там живеел негов приятел, на когото гостувал често.

На 13 август 2016г вечерта Иванов видял Величко да отива на работа. Изчакал Мариана да загаси осветлението и около 23.00ч прескочил ниската ограда на къщата им и отишъл до входната врата, която била заключена. Натиснал я с рамо и изкъртил планката на бравата, като се насочил бързо към стаята, в която спяла Мариана. За да не бъде разпознат си сложил на главата чорап с прорези за очите. От шума Мариана се разбудила, но Иванов се нахвърлил върху нея, като и запушил устата за да не вика. Мариана се съпротивлявала, но той я ударил два пъти по лицето и осъществил полов акт с нея. Излязъл от къщата по същият път, като хвърлил маската. Страхувайки се , че е възможно Мариана да го е разпознала Иванов не влязъл в своята къща, а тръгнал към центъра на града .

Наближавайки дискотека „Нептун“ видял да излиза от заведението млад мъж, видимо почерпен. Трябвали му пари и решил да ограби младежа. Когато се изравнили, Иванов ударил силно младежа в лицето, повалийки го на земята. Пребъркал джобовете му и взел от там сумата от 100лв, като му съблякъл и взел и коженото яке, на стойност 300лв.

Продължил към гарата с намерение да напусне временно града. В чакалнята имало възрастно семейство. Издебнал мъжа и когато последният излязъл от чакалнята на перона, го ударил силно в лицето, вследствие на което мъжът паднал назад . Иванов бръкнал в джоба на сакото му и взел от там портфейла, в който имало 150лв .

Било образувано досъдебно производство, в хода на което се установило, че от удара в лицето на младежа бил избит преден зъб, а на възрастния мъж, също от удара в лицето била пукната челюстта. Назначената съдебно медицинска експертиза установила, че за младия мъж избиването на зъба е довело до затруднение на дъвченето, а при възрастния мъж пукването на челюстта е довело до ограничаване на нейните функции.

Прокурорът изготвил обвинителен акт срещу Ивайло Иванов за следните престъпления: по чл.170 ал 2 предложение първо във връзка с ал.1 предложение първо от НК ;

по чл.152 ал.2 т 3 във връзка с алинея 1 т 2 от НК и
по чл.199 ал. 1 т. 3 във връзка с чл.26 ал.1 от НК

До първото съдебно заседание на младежа била поставена зъбна протеза, като Ивайло Иванов платил разходите за протезирането на избития зъб. Възстановил и на възрастния мъж разходите по лечението на пукнатата челюст.

В съдебния процес Мариана предявила граждански иск за причинените и неимуществени вреди. За доказване размера на претенцията си направила искане съдът да разпита психолога, който я консултирал и провеждал терапията за да преодолее стреса от случилото се. Пояснила, че психологът в момента е в чужбина и поискала съдът да отложи делото.

Съдът приел иска, конституирал Мариана Петрова като граждански ищец. Уважил направеното искане за разпит на психолога и отложил делото на това основание без да даде ход на делото и на съдебното следствие.

В следващото съдебно заседание, съдът дал ход на делото. Ивайло Иванов и упълномощеният му защитник поискали делото да се разгледа по реда на съкратеното съдебно следствие в хипотезата на чл.371 т. 2 от НПК, като Иванов признал фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт само за извършените от него грабежи и изразил съгласие да не събират доказателства за тях. Съдът мотивирано отказал и разгледал делото по общия ред, като постановил присъда, с която признал Ивайло Иванов за виновен по всички обвинения, така както били повдигнати от прокурора.

Уважил частично предявения от Мариана граждански иск.

ВЪПРОСИ:

1. Правилна ли е приетата от първоинстанционният съд квалификация на извършените от Ивайло Иванов престъпления? Обосновете отговора си.

2. Приложимо ли е ограничението по чл.26 ал.6 от НК към престъплението грабеж? Обосновете отговора си.

3. На кой съд е родово подсъдно делото? Аргументирайте се.

4. Законосъобразно ли съдът е отложил делото? Обосновете отговора си.

5. Законосъобразен ли е отказът на съда да разгледа делото по реда на съкратеното съдебно следствие? Обосновете отговора си.

ОТГОВОРИ

1. Правилна ли е приетата от първоинстанционния съд квалификация на извършените от Ивайло Иванов престъпления? Обосновете отговора си.

А. Квалификацията по чл. 170, ал. 2, предложение първо във връзка с ал. 1, предложение първо от НК е правилна. Ивайло Иванов, на 13 август 2016 година, в тъмната част на денонощието, около 23.00 часа, употребявайки сила – изкъртил планката на бравата на входната врата, влязъл в чуждо жилище – дома на семейство Мариана и Величко Петрови.

Б. При квалификацията на извършеното от Ивайло Иванов на 13 август 2016 година изнасилване съдът не е взел предвид факта, че същият е осъждан преди това за друго изнасилване на лишаване от свобода в размер на четири години, което е изтърпял изцяло. Предходното осъждане е за тежко умишлено престъпление, за което на Иванов е наложено наказание лишаване от свобода, не по-малко от една година. Конкретно наложеното наказание лишаване от свобода в размер на четири години изключва приложението на чл. 66 от НК. От изтърпяване на наложеното наказание до извършване на изнасилването на 13 август 2016 година не са изтекли пет години. Ето защо новоизвършеното изнасилване следва да се квалифицира като опасен рецидив по смисъла на чл. 29, ал. 1, б. „а“ от НК. На основание чл. 29, ал. 3 от НК макар това престъпление едновременно да осъществява и състав на повторно извършване, прилага се разпоредбата за опасния рецидив. В обобщение правилната квалификация относно изнасилването е по чл. 152, ал. 3, т. 5 във връзка с ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 29, ал. 1, б. „а“ от НК.

В. При квалификацията на извършените от Ивайло Иванов деяния, осъществяващи състав на грабеж по чл. 199, ал. 1, т. 3 във връзка с чл. 198, ал. 1 при условията на чл. 26, ал. 1 от НК, съдът отново не е взел предвид факта, че същият е осъждан преди това за друго престъпление на лишаване от свобода в размер на четири години, което е изтърпял изцяло. От изтърпяване на

наложеното му наказание до извършване на деянията, осъществяващи състав на грабеж по чл. 199, ал. 1, т. 3 във връзка с чл. 198, ал. 1 във връзка с чл. 26, ал. 1 от НК, не са изтекли пет години. Ето защо новоизвършеното престъпление следва да се квалифицира като опасен рецидив по смисъла на чл. 29, ал. 1, б. „а“ от НК. Същевременно и при двете деяния, осъществени при условията на чл. 26, ал. 1 от НК, на пострадалите е причинена средна телесна повреда, изразяваща се в затрудняване на дъвченето или говоренето по смисъла на чл. 129, ал. 2 от НК. В обобщение правилната квалификация относно осъщественото престъпление от Иванов е по чл. 199, ал. 1, т. 3 и т. 4 във връзка с чл. 26 ал. 1 във връзка с чл. 29, ал. 1, б. „а“ от НК.

2. Приложимо ли е ограничението по чл. 26, ал. 6 от НК към престъплението грабеж? Обосновете отговора си.

Ограничението по чл. 26 ал. 6 от НК не е приложимо към престъплението грабеж. Посочената разпоредба предвижда, че институтът на продължаваното престъпление не се прилага, когато деянията осъществяват престъпления против личността на различни граждани. По смисъла на ал. 6 на чл. 26 от НК под такива престъпления се имат предвид само тези, които са регламентирани по глава втора от особената част на НК.

3. На кой съд е родово подсъдно делото? Аргументирайте се .

Делото за извършените от Иванов три престъпления е подсъдно като първа инстанция на окръжния съд. Съгласно чл. 35, ал. 2 от НПК престъплението по чл. 199, ал. 1, т. 3 и т. 4 във връзка с чл. 26 ал. 1 във връзка с чл. 29, ал. 1, б. „а“ от НК е подсъдно на окръжния съд. По аргумент от чл. 35, ал. 1 от НПК останалите две престъпления – по чл. 170, ал. 2, предложение първо във връзка с ал. 1, предложение първо от НК и по чл. 152, ал. 3, т. 5 във връзка с ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 29, ал. 1, б. „а“ от НК са подсъдни на районния съд. Съгласно чл. 38 от НПК когато срещу едно и също лице е повдигнато обвинение за няколко

престъпления, подсъдни на различни по степен съдилища, делото за всички престъпления е подсъдно на по-горния съд.

4. Законосъобразно ли е съдът е отложил делото? Обосновете отговора си.

Съдът незаконосъобразно е отложил делото. Отлагането е обусловено само от искането на конституираната като граждански ищец Мариана Петрова за разпит на свидетел във връзка с доказване на иска ѝ. Според разпоредбата на чл. 88, ал. 2 от НПК разглеждането на гражданския иск не може да стане причина за отлагане на наказателното дело.

5. Законосъобразен ли е отказът на съда да разгледа делото по реда на съкратеното съдебно следствие? Обосновете отговора си.

Възможността делото да се разгледа по реда на глава 27 в хипотезата по чл. 371, т. 2 от НПК изисква подсъдимият да признае изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като се съгласи да не се събират доказателства за тези факти. Иванов не е признал изцяло фактите по обвинението. Ето защо съдът законосъобразно е отказал да разгледа делото по реда на съкратеното съдебно следствие.

Върби контролен казус взетана на
14.04.2018

Казус по наказателно право и наказателен процес:

Димитров и Борисов живеели в село Върбово, община Харманли, като и двамата притежавали земеделски земи, които обработвали. Нивата на Димитров била засята с люцерна, а близо до нея се намирала ливадата на Борисов. За да съкрати пътя към своя имот, Борисов често навлизал в засятата нива на Димитров. Това било забелязано от Димитров, който подканил съселанина си да прекрати преминаването през имота му. Борисов обаче не променил своя маршрут, като заявил, че щом нивата не е оградена, движението през нея не е забранено. Така между двамата възникнал конфликт, който с всеки изминал ден се задълбочавал. На 26.07.2017 година Борисов обичайно тръгнал към своята ливада, като отново решил да мине през нивата на Димитров. Носел у себе си пръчка, наподобяваща кол. В същия момент Димитров и съпругата му събирали люцерната и забелязали навлизащия в нивата им Борисов. Веднага Димитров се обърнал към Борисов с думите: „Излизай от нивата, че ще те трепя“. Борисов продължил да върви и излязъл от нивата. Димитров обаче тръгнал към него с викове и в този момент Борисов забелязал, че идващият към него държи в дясната си ръка тъмен на цвят предмет. Когато двамата мъже били на около 3 метра един от друг, а разгневеният Димитров викал: „Ще те убия, да знаеш“, Борисов видял насочен към него черен на цвят пистолет с размер около 20 см и уплашен вдигнал дървената пръчка. Нанесъл с нея силен удар в дясната ръка на Димитров, който изгървал пистолета на земята и се превил от силна болка в областта на ръката. Дошлата в този момент на мястото съпруга на Димитров позвънила на тел. 112. Пристигнали полицейските служители Радиев и Лазаров. Те приели от Борисов пистолета и дървения кол и описали това в протокол за доброволно предаване, който не бил представен за одобрение от съдия. Пострадалият Димитров бил отведен в медицинско заведение, където било констатирано счупване на дясната ръка и поставена гипсова превръзка.

Образувано било досъдебно производство. Назначената медицинска експертиза дала заключение, че причиненото увреждане на Димитров води до трайно затруднение в движението на дясната ръка. Извършеният оглед на вещественото доказателство – пистолет, установил, че то не представлява оръжие, а пластмасов предмет с размери и форма на пистолет. Борисов бил привлечен в качеството на обвиняем за престъпление по чл.129 ал.1 от НК без участието на защитник, тъй като заявил, че не желае такъв. На 01.10.2017 година бил внесен обвинителен акт, с който против него било повдигнато обвинение по чл.129 ал.1 от НК. С разпореждане в закрито заседание съдът насрочил разглеждането на делото в съдебно заседание на 01.11.2017 година. В това заседание Димитров бил конституиран като частен обвинител. Подсъдимият Борисов и неговият защитник изразили съгласие да не бъдат разпитвани

свидетелите и вещите лица, дали показания и заключения в досъдебната фаза, а при постановяването на присъдата да бъдат ползвани съответните протоколи и експертни заключения. Във връзка с изразеното съгласие съдът не взел становището на частния обвинител и прокурора. Делото протекло по реда на „съкратеното съдебно следствие”.

Въпроси: 1. Законосъобразна ли е приетата от прокурора правна квалификация на извършеното от Борисов? Обосновете отговора!

2. Налице ли са нарушения при събирането на доказателствата в досъдебната фаза? Обосновете отговора си!

3. Налице ли е нарушение при привличането на Борисов в качеството му на обвиняем? Обосновете отговора!

4. Кой е родово и местно компетентния съд да разгледа делото и в какъв състав? Обосновете отговора!

5. Законосъобразно ли е било проведено съдебното производство? Обосновете отговора!

КАЗУС ПО НАКАЗАТЕЛНО ПРАВО

Любомир Иванов живеел в град Варна от около 4 години, като бил добре известен на правоохранителните органи с престъпните си прояви, за които вече бил осъждан на наказания лишаване от свобода с отделни присъди по 10/десет/ наказателни производства.

Последните наказания на Любомир Иванов лишаване от свобода били групирани и изтърпени на 27.11.2015 година, като деянията по тях били извършени в условията на опасен рецидив.

Михаил Русев бил на 17 години и нямал противообществени прояви. Той не бил осъждан за престъпления от общ характер и не бил освобождаван от наказателна отговорност. Спрямо него не били налагани и възпитателни мерки по Закона за борба с противообществените прояви на малолетни и непълнолетни.

Малко след полунощ на 15.09.2017 година Любомир Иванов и Михаил Русев се намирали в района на градинката зад театъра в гр.Варна. По същото време Кирил Василев се прибирал от работа. През рамо той носел сива на цвят текстилна чанта, в която имало мобилен телефон марка „LG“, мъжки портфейл, лична карта, банкова карта и сумата от 1500лв. Вървейки няколко метра след Кирил Василев, Русев изостанал, тъй като му се развързала връзката на маратонката. През това време Любомир Иванов се приближил зад Василев, хванал дръжката на чантичката му, дръпнал я силно към себе си, взел я и побягнал в обратна посока. Михаил Русев видял, че Любомир Иванов бяга и тръгнал след него. Когато Любомир Иванов и Михаил Русев се срещнали, в ръцете на Иванов, Русев видял чантичката, която преди това не била у него. Затова Русев разбрал, че Иванов е взел чантичката на мъжа, който вървял пред тях. Двамата разгледали съдържанието на чантата и установили, че в нея има мобилен телефон марка „LG“, лична карта, банкова карта и мъжки портфейл със сумата от 1500лв. Иванов взел парите, а Русев взел мобилния телефон, който имал намерение да продаде. Чантата с документите били изхвърлени в намиращите се наблизо храсти.

За деянията на Иванов и Русев бил внесен обвинителен акт в съда.

Съдът признал за виновни двамата подсъдими, като на Иванов наложил наказание лишаване от свобода за срок от 5 години, а на Русев наложил наказание лишаване от свобода за срок от 4 месеца, като и за двамата съдът постановил наложените наказания лишаване от свобода да бъдат изтърпени ефективно в затвор.

ВЪПРОСИ :

- 1. Посочете правната квалификация на деянията извършени от Любомир Иванов и Михаил Русев? Обосновете отговора си .**
- 2. Кой е родово компетентният съд да разгледа делото като първа инстанция ? Обосновете отговора си .**
- 3. Може ли делото да бъде разгледано по реда на глава 27 от НПК и/или по реда на глава 29 от НПК ? Аргументирайте отговора си.**
- 4. В коя фаза на процеса и до кой момент най-късно Кирил Василев би могъл да направи искане за конституиране като страна в процеса?**
- 5. Действал ли е съдът законосъобразно като е постановил и двамата подсъдими да изтърпят наложените им наказания лишаване от свобода ефективно, в затвор ? Обосновете отговора си .**